

Redactat de **NICU STEJEREL.**

Redacția **ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.**

Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Dela întărirea protopopilor din Arad, carte, citire!

Zis'a consistorul, pilda aceasta: »eu sînt »totum factum« în dieceză, adecă eu fac ce vreau; și cine va crede întru mine, se va mîntui; iar pe cel ce nu va crede — îl voi osîndi, zice »Domnul« atotputernicul! — Cine crede în »conștițutie« — crede în hîrtie; — fiind-că marele Șaguna a pus și El, că toți bărbații mari: Conștițuia noastră, fără păreche în Europa — pe hîrtie!

Iar azi, șoarecii consistorului, să vezi, cum rod »hîrtia cu conștițuia«, — că 'ți vine să plîngi — de rîsul lumii!

— »Amin, amin, zic vouă: că de nu nu vă veți lăsa de pîrtinirea neamurilor, și de nu vă veți pune pe partea dreptății, și de vă veți căi de ce ați făcut, și de nu vă veți lăsa: de nîravul dracului — nu voi crede întru voi —
Amin

De altfel poporul din întreaga dieceză saltă de bucurie văzînd: cum consistorul a intrat în »zodia Racului«.

Da se bucură și poporul, cînd vede, că mereu și domnii dau semne de pros-tie! — Nu numai tot el, sireacul!

Incolo, să fim sănătoși.

Protopopii căzuți: Dr. Teodor Botiș (la Lipova) și Vichenție Panfos (la Chișineu) cîntă pe podobia glas 7:»

»Nui, nui, nui,

Nui dreptate, nui!»

Nici în țara neamțului.

Nici într'a Vlădicului,

»Nui, nui, nui,

Nui dreptate, nui!»

Iar Părintele Mașoilă, (ne-ales, dar întărit la Lipova) învață cu nădejde ir-mosul: »Neamurile, neamurile, toate, te fericesc pe tine!»

Părintele Dr. Ciuhandă, care n'a fost departe de majoritate, ar fi meritat-o! Dar și aici a avut noroc — în prietenul Ion Vancu!

Prorocul nou.

Grele timpuri am ajuns.

Doamne sfinte, prea curate,
Asta n'am mai pomenit:
La orașe, ca la sate
Vinul foarte s'a scumpit.
Toată lumea șe jelește
Și cu grai, și mai p'ascuns
Doamnă, apără, păzește,
Grele timpuri am ajuns.

Bietul popă dela sate
La cetate a sosit,
Și prețul de pe bucate
Pîn' la un ban l'a isprăvit.
Așa acum ca'n altă dată
El mereu gușa și-a uns,
Iar acas mereu să vaită:
Grele timpuri am ajuns!

În birt, la mîndră Mărie
Joacă 'n cărți și și bate 'n cap
Unul a cărui soție
Și pruncii n'au de mîncat!
— »Ce te lași, să mori de foame
Vezi, că răul te-a pătruns».
— »Ce să-i fac, zău — vezi, cocoană!
Grele vremuri am ajuns!»

Judele la crîsmă șede
Cu tot sfatul luminat
Și de-acolo bine vede
Podurile cum s'au spart.
Birtul crește tot mai mare.
Juda pricepe la tuns!...
Pentru poduri?... Nu-s parale:
Grele timpuri am ajuns!

Niște tineri s'opintiră
Ca să facă un mare ba.
Și venitul 'l anumiră
Pentru'n scop național...
Pentru scop, puțin rămîne,
De și mulți bani au încurs...
Scopul? rabde — măi romînea:
Grele timpuri am ajuns!

Dascălul trimite acasă
P'un copil bun după carte.

Tatăl său e în birt. La masă,
El rachiul altora 'mparte.
Cînd sosește acasă, beat,
(Bani 'n birt toți au apus).
El, trîntit, mormoaie 'n pat:
Grele timpuri am ajuns!

Un ficior merge 'n peșite
La o fată cu avere.
Intr'ășa, pe nimerite
Și o cere de muere.
Ca să aibă curaj mare
El întii gîtul și-a uns...
»June beat — la fată mare»...
Triste timpuri am ajuns!

Și așa mai fie-care
Mi-se vaită tot mereu,
Încît de-atîta vaitare,
Să ferească Dumnezeu!
Numai Cucu nu se vaită
Nici cei la care ajunge
Ci-s veseli și cred, c'odată:
Bune timpuri vom ajunge!

George Dumitru, măiestru.

Sfatul părintelui.

— Fittle dragă, acuma ai ajuns și'n dieta
tării și ai deplină libertate a cuvîntului Fă-mi
și mic o plăcere, dacă ții la mine, să taci din
gură!

Nu vrea să-l sperie.

— Ioan: Bocrule! a sosit o-cocoană
mai în vîrstă, dacă nu mă înșel, e cocoa-
na mare, mama coconitei.

— Stăpînul: Bină, Ioane, de ce nu
zici, că mi-a venit soacra?

— Ioan: Nu voiam să vă speriați așa
deodată.

Petrecere în ziua tîrgului.

Reclamagiul: Poffiți domnilor înăuntru! Ur
bou cu două capete?

Flăcăul: Ei și ce-i cu asta, minunăție mare?

Reclamagiul: Păi d-ta ai numai un cap.

Fata soarelui.

Pe cununa dealului
Mere fata soarelui
Și frate-său după ea.
— Hei tu surioara mea,
Hei tu surioara mierlie**)
Fă colac din nouă griie,
Să mergem la cununie.
— Hei tu frate vițiș crai
Ce folos ți de crăie?
Dacă mintea-ți brudie**)
Eu atunci frate moi duce
Dacă tu frate mi-ai face
O morișcă de aramă
Să măcine fără vamă.
El atita a umblat
Pînă moară ș'a gătat
Fără vamă a măcinat
Și napoi s'a înturnat:
— Hei tu soră tu mierie
Fă colac din nouă griie
Mem soră la cununie.
— Hei tu frate vițiș crai
Ce folos-ți de crăie
Dacă mintea-ți brudie?
Eu atunci frate m'oi duce
Dacă tu numai ți face
Pod de aramă
Peste vamă
Pod argint
Peste pămînt.
El atita și-a umblat
Lumea toată-o înconjurat
Pîn și ăstea le-a gătat
Inapoi s'a înturnat:
— Hei tu surioară mea
Hei tu soră mierie
Fă colac din nouă griie
Mem soră la cununie.
— Hei tu frate vițiș crai

Ce folos și de crăie
Dacă mintea ți brudie
Eu atunci frate m'oi duce
Dacă tu-i încunjuia
Jos numai toată lumea,
Și nicăiri nu-i afla
Tot o soată ca și eu.
Să-ți placă frățiucă zeu.
El lumea a încunjurat
Numai tot în lung și în lat,
Soată ca ea n'a aflat
Inapoi s'a înturnat
Și din grai a cuvîntat:
— Hei tu soră, tu mierie,
Fă colac din nouă griie
Mem soră la cununie.
Lumea o-am încunjurat
Numai tot în lung și în lat,
Ca și tine n'am aflat.
— Hei tu frate vițiș crai,
Ce folos și de crăie
Dacă minte'ți brudie?
Eu atunci frate m'oi duce,
Dacă tu frate îi chemă
Stelele
Druștelele*);
Ca-acele ni-ș verele,
Luceferii de stegari,
Că aceia ni-s veri primări;
Și soarele socru mare
Ca-acele ne-a fost tata-rē,
El atita și-a umblat
Pînă pe ei i-a chemat
Și n'apoi s'a înturnat
— Hei tu soră tu mierie,
Fă colac din nouă griie,
Mem soră la cununie.
Citea-i zis tu cu gura,
Le-am făcut eu cu mîna;
Cite-ai gîndit cū gîndu

*) frumoasă, drăgălașă.

**) brudie — necoaptă, copilărească.

*) druște — paranimfe.

Le-am plinit cu sufletu.
 — Hei tu frate vițș crai,
 Ce folos ți de crăie,
 Dacă mintea ți brudie,
 Eu colacul l'oi găta,
 Și dacă-mi frîngi inima
 Da unde lume ți-o fi;
 Unde în lume ne-om găsi,
 Unde om găsi popa anume
 Ca pe noi să ne cunun.
 — Soră, surioară mea!
 Eu atîta mî-oi umbra
 Pînă popa mi-oi afla.
 Nei soră ne-om cununa.
 — — Ea de nuntă s'a gătat
 Și griuț a măcinat.
 Și colacu l'a gătat.
 La biserică 'ndemnat.
 Au mers și s'au cununat,
 Popa a prins a-i cununa
 Icoanele-a blăstema,
 Și pe jos toate a pica.
 Și icoana precestei,
 Din fundu bisericei,
 Ea a prins a lăcrimă
 Și din gură a cuvînta:
 — Că nu-i popă cu dreptate
 Cunună soră cu frate
 Sînt feciori pe alte sate,
 Și fete nemăritate,
 Pe cari poate să-i unească
 După legea omenească,
 Dară nu frate cu soră
 De minunea tuturor.
 S'au gătat de cununat,
 Ei l'a drum s'au îndrumat,
 Cînd au fost pe pod de aramă:
 — Lasă-mă frate de mînă
 Să nu ridic podea 'n loc
 Se vād avea-om noroc
 El de mînă a lăsat'o,
 Ea podeaua a ridicat'o;
 La apă că s'a uitat,

Și din gură a cuvîntat:
 — Hei tu frățiorul meu,
 Spusuț'am frățiuică ție,
 N'ai noroc să ai soție,
 Acestea de le-a grăit,
 Și la drum au pornit.
 Cînd au fost pe pod de aur:
 — Lasă-mă frate de mînă,
 Să-mi ridic eu o podea
 Se mă uit la Dunărea,
 Că-acum curg lacrimi prin' ea;
 Frățiuică de jelea mea,
 De jele și de bănat,
 De ce noi ne-am cununa
 El de mînă o-a lăsat,
 Și-o podea și-a ridicat,
 Și în apa s'a aruncat;
 Tot din gură a cuvîntat:
 — Decit păcate cu frate
 Mai bine înecate
 Tot hrănuța peștilor,
 Și cuibuțul racilor
 Rădăcini răchiților
 El atîta ș'a umblat
 Pîn pe ea o-a aflat,
 Și pe ea o-a 'ngropat,
 La biserică, sub prag
 Și de jele și bănat
 Inima'n el a crepat
 Și pe el l'au 'ngropat
 La biserică, sub prag,
 Cînd a fost pe la anuț,
 Răsări din el ruguț,
 Și peste vre-o trei zile
 Ea s'a făcut o floricea.
 Cînd era slujbă mai mare
 Ruguțu se întindea
 Rugița o cuprindea
 Toată lumea se mira.

URNASELLA.

Hora țaranilor.

Fost-am june și-am juit
 Dar la asta n'am gîndit,
 Să'mi cumpăr urit pe bani,
 Să fac fală la dușmani.

Fire-ai boltă sănătoasă,
 Că pe multe faci frumoasă,
 Tu potică să trăiești
 Că pe multe rumenești.

Dragi îmi sînt copilele
 Ca popii prescurele,
 Dragi îmi sînt cocoanele
 Ca popii icoanele.

Pentru mîndra, care'mi place
 Trei zile la domni aș face
 Trei zile și-o săptămînă
 Numai s'o apuc la mîna.

Știi tu mîndră ce ți-am spus
 La cules la cucuruz:

Să-ți fac ie de colie
 Să'mi fii dragă numai mie,
 Tu ți-ai făcut de fuior,
 Să fi dragă tuturor!

Sălcău Onu.

Aie taica patru boi
 Vinde doi și'mi ia război,
 Vinde și două vitele
 Și'mi ia ițe și vergele
 Și vinde și doi viței
 Și'mi ia spată și fuscei,
 — O tu fată, tu nebuno,
 Pentru trei fire de tort
 Nu mi-oi țipa jugu 'n pod.

Voi sămăna griu ca jaru
 Și-oi merge la țîrg cu caru
 Și-oi cumpăra giolgiu cu val
 Să te 'nbrae mîncete-amaru!

Eu pe deal badea pe vale

Busuioc moldovenesc
 Pus'am gind să te iubesc,
 Dar mi-o spus o ardelean?
 Că ți-o scris bade cătană,
 Nu mi ciudă că ți-o scris,
 Mii ciudă, că nu mi-ai spus
 Să-ți fac merinde de-ajuns,
 Merinjoară de alman,
 Să-ți ajungă badio un an.
 Și cernuta prin sprincene
 Frământată prin mele
 Și dospită în limbuță
 Și coaptă la inimuță.

De cînd badea m'a lăsat
 Cite lacrimi am vărsat
 Ași face-o fintină 'n sat
 Fintină cu trei isvoară
 Cine-a bea din ea să moară.
 Și de-a bea bădița meu,
 Să mi-l ține Dumnezeu!
 Dar de-a dujmanii mei
 Să crepe inima ei!

Cătania-i faină tare,
 S'o privești din depărtare.
 In cātane ar fi ușor,
 Dac'ar fi mîndra maior
 Și bădița ofițir,
 Să-i dea mîndrii salutir!

Valeriu Crișan.

Suflet românesc.

Iubit din sînge frățioare
 Cînd istoria privești,
 Tu prin minte-ți cu ardoare
 Fi atent la ce citești.

Căci atunci cu mîndrie,
 Vei simți bătînd în sîn,
 Inima-ți de bucurie,
 Că ești viță de român.

Chiar și'n caz de disperare,
 Și cînd relele te'ngîn,
 Totuși inima să-ți bată,
 Că porți nume de român.

Chiar și'n mărginile lumii,
 Soarta de te-ar depărta,
 Și-acolo cată-ți renume
 Că Român ești nu uita.

Iar cînd soarta ți se curmă,
 Și te va băga'n pămînt,
 Ferice'i fi și pe urmă,
 Chiar și'n vecinicul mormînt.

C'ai iubit cu infocate,
 Și al vieți Tale fir,
 Tu l'ai tors fără 'ncetare,
 Pentru al țării suvenir.

N. T. Orășan
 Newark O.

O șarlatanie reușită.

Domnul (cătrec cassarul unui circ): Dar asta-i tîlhărie curată. Cum să plătesc acum și pentru copii mei, cînd la intrare stă scris românește: «Copii însoțiți de părinții lor, nu plătesc nimic».

Cassarul: Firește că copii nu plătesc nimic, fiindcă părinții plătesc pentru copii!

Intre prieteni.

— A.: Cum o duci, de cînd ești însurat? Înainte cînd erai neînsurat, schimbai mereu birturile!

— B.: De, dragă acum schimb mereu bucătăresele!

Norocul lui Roosevelt.

Fostul președinte al Statelor Unite, Roosevelt, de strașnic de scrupulos ce e în ce privește cîntea omului, n'a vrut să se așeze la masă, la un banchet ce s'a dat în onoarea lui la Chicago, fiindcă a observat că printre cîntecari se afla și un senator care a făcut speculă în repetate rînduri, și s'a lăsat a fi corupt pentru anume intervenții și favoruri.

Ce ar fi făcut bietul Roosevelt dacă ar fi trăit în Ungaria, unde numărul deputaților și a altor bărbați de stat, apoi notari, primari, etc., cari fac speculă cu funcția lor publică, se ridică la cîteva mii?

Ar fi murit curat de foame.

Cucu la Jablanița.

Cucule, până pistrită
 Cîntă și la Jablanița
 Și cîntă cu cioc căscat
 Lui Viviluța turbat,
 Care cu Burdea a votat,
 Să resune peste sat.
 Că lui de cînd a votat
 Și nasul i-s'a strîmbat
 Gura în lături i-s'a dat
 Și a ramas om diformat.
 Cînd în școală va intra
 Copiii s'ar speria
 De groază, că-i va minca;
 Că-i om groaznic la statură
 Și mojit peste măsură.
 Ochii și privirea lui
 Scamană cu a dracului.
 Cîntă Cucu mai cu încredință
 Lui Petru Stroescu acas:
 Cînd el cu Burdea a votat,
 Muerea lui s'o 'mbătat
 Și așa s'a bucurat.
 Și se rîdea cu dulceață,
 Strîngînd un țigan 'n brațe
 Ea e naltă și gușată
 Și umblă tot cocoțată,
 Ca o japă 'npedecată.
 Cîntă cucule pe strecu,
 Cîntă și lui Paul Grecu,
 Că-i burdist și blăstămat
 Și gușa i-s'o strîmbat
 De cînd de noi s'a lăsat.
 Cîntă-le de încheiat
 Să se auză peste sat:
 Fiți voi burdiști blăstămați
 Și de Dumnezeu mitați.
 Meargă-vă suflete în iad
 Căți vîndut pe bravul Vlad.

Un naționalist.

Cucu la Forotic.

Cîntă Cucule un pic,
 Cîntă 'n satul Forotic;
 Cîntă Cucule așa,
 Doară doar, s'or indrepta
 Cîntă puiul cucului
 În mijlocul satului,
 Pe turnul bisericii,
 Că'n ziua alegerii:
 Chinezu prin sat a dat
 Pe oameni i-a speriat
 Și pe mulți i-a înșelat.
 Cîntă-i: boala să-l lovească
 Ca să nu mai corteșească.
 Că și așa nu-i de-aici
 Ci-i venit din Bozovici
 Și-îi de viță țigănească,
 (Facă dracu din el iască!)
 Cum face el din votant
 Cai de streini înhamăți.
 Mai cîntă Cucule un pic
 Și lui Gruia, chinez mic,
 C'au umblat să corteșească,
 Vază să-și agonisească,
 Cu slujbașii satului,
 Fire-ar toți ai dracului.
 Frunză verde lemn sucit
 Mai avem unul vestit
 Ghiță Olde poreclit,
 Căruia-i ziceau tot des:
 Că-l vor pune în sat chinez;
 Chinez mare, lung și lat:
 Peste — giștele din sat!
 Frunză verde de alune,
 Toma Ziță, cu bun nume,
 Gură largă s'a făcut,
 Ca să poată 'mbuca mult.
 Și el de-aceea a votat,
 S'ajungă jurat la sat!
 Cîntă Cucule cu dor,
 Cîntă și preoților,
 Preotului Surdovan
 Și lui popa Butofan;
 Popa cel mai mic și gros
 Au alergat după un os
 Să aibă și el de ros.
 Frunzulița de vînt dusă

Vai săracă barbă tunsă
 Uită ești, când ești unsă
 Cu untura ce-a rămas
 Din spurcatul papricaș.
 Zboară Cucule de-aici
 La popa Achim Dabici,
 Care-i surd și subțirel
 Și la minte ușurel.
 El pe noi ne-a părăsit
 Cu jidanii s'o 'nfrățit,
 Pe noi, pe toți ne-a lăsat
 Și cu Șeghescu au votat.
 Acum te-i fi săturat
 De papricașul spurcat.
 Trăiește din ai tăi bani,
 Nu te vindē la jidani,
 Tu ești popă nătărău
 Ai băgat nasu'n vâlău,
 Iar ce-au picat de pe nas,
 Tot pe barbă ți-au rămas.
 Tu popă cu barbă rară,
 Fire-ai lumii de ocară:
 Voi, păstorii satului
 Vă vindurați dracului.
 Frunză verde Tulipan,
 Mai avem unul: Stoian,
 Care mult s'a supărat
 Că papricaș nu iau dat
 Dar iau dat vr'o cincii haringi
 Și le-a mîncat toate cincii
 Facă-se 'n el priculici.
 Apoi s'a dus de-a votat
 Și el dracului s'a dat.
 Mai cîntă cucule blînd,
 Cîntă-le la toți pe rînd,
 La acești oameni tenegați,
 De neamul lor lăpădați.
 Cum e și Toma Bălan,
 Viță faină de țigan,
 Că de carne și untură
 Nu-i mai stă limba din gură;
 Tot flechetește mereu;
 Par că și-au-i la vâlău.
 Adam Nincu, George Gruba
 Ce mîncu porcii cu fuga
 Ca s'ajungă la vâlău,
 Fi-iar minat dracu'n tău
 Toți oameni cu avuție
 Au votat pentru rachie.

Zău, rușine să le fie.
 Acum dute iar și zboară
 Cucule, la popi prin țară
 Și le cîntă cu iubire
 După cum e a ta fire:
 Celor ce-au fost cu dreptate,
 Cîntă-le de sănătate
 Și de zile 'ndelungate;
 Pe cei cu coarne de boi
 Mine-i dracu de napoi
 Pînă 'n țîrg la Dorohoi!

Puișorul Cuculu
 Sudul Bănătu

Iubirea aproapelui.

— Dar frate dragă, ~~nu~~ pînă n-ai pe
 canașia asta la nevasta ta, de ce nu-ți omorî
 cu'n foc de revolver.

— Fugi de acolo, vrei să omor pe tatăl
 tele copiilor mei.

La popici.

Ghiță Cîrnul: Am cîștigat pînă acum trei
 chile de zahăr, două cutii cu țigări, șase
 chete cu luminări, trei sticle cu vin și
 mai oglinda cea, care mi-ar plăcea să
 am, n'o cîștig. Hotărît lucru, n'am
 pace.

Redactor responsabil: FAGURE.

AGENȚI

și comisionari pentru articlii en glosarii
 sunt în circulație se primesc în
 cu proviziune mare. Trimiteți adresa
 cartă postală la firma Jakob
 Viena VII/3. Postamt 63.